

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/12/2013
Identifikačné číslo spisu:	8111010033
Dátum vydania rozhodnutia:	29.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8111010033.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. mája 2013 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému B. W. , pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvineného B. W. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 7. novembra 2012, sp. zn. 5 To 38/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného B. W. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 16. februára 2012, č. k. 3 T 3/2011-202, bol obvinený B. W. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., a to na skutkovom základe, že

dňa 2.1.2010, asi o 14.15 hodine v Prešove, na ul. K., v rodinnom dome č. XX, po predchádzajúcom nedorozumení sa vyhrážal zabitím svojej sestre, B. P., ktorá tam bola na návšteve a následne z kuchynskej linky vybral nôž s dĺžkou čepele 14 cm a ľavou rukou poškodenú chytil za sveter, nadvihol ju a pravou rukou jej priložil ku krku nôž, pričom sa jej vyhrážal, že ju zabije, čím u poškodenej vzbudil obavu, kde k zraneniu poškodenej nedošlo.

Okresný súd uložil obvinenému B. W. podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 56 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. peňažný trest vo výške 500 eur (päťsto).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu uložil obvinenému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) mesiac.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený W. prostredníctvom obhajcu odvolanie. Krajský súd v Prešove na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a

zistil, že odvolanie obvineného nie je dôvodné, preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený B. W. prostredníctvom obhajcu dovolanie, uplatniac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania obvinený predovšetkým namietal, že svojim konaním nemohol u poškodenej reálne vzbudiť dôvodnú obavu o život, keďže aj zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychológia PhDr. Eugena Čížeka vyplýva, že nechcel nikomu ublížiť, ale sa bránil a aj poškodená považovala jeho správanie za výnimočné.

Zároveň nebolo vykonané znalecké dokazovanie ohľadne dôveryhodnosti výpovedí poškodenej B. P. a svedkov Q. F. a X. W. napriek tomu, že obvinený navrhol vyhotovenie znaleckých posudkov na svoje vlastné náklady. Súd pritom vychádzal z týchto výpovedí, pričom vyhodnotil, že konanie obvineného bolo spôsobilé vyvolať strach a obavu o život.

Obvinený ďalej namietol, že súd sa nevysporiadal so spôsobom získania noža, ktorý podľa poškodenej vzal zo zásuvky v kuchyni. Podľa dovolateľa sa tento nachádzal v inej miestnosti na inom poschodí.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený uviedol, že súdy nižšieho stupňa nesprávne posúdili daný skutok ako trestný čin, pričom nebolo preukázané spáchanie skutku spôsobom uvedeným v rozsudku, a teda naplnenie obligatórnych znakov trestného činu nebezpečného vyhrážania. Rozhodnutie je založené na svedeckých výpovediach zaujatých osôb, ktorých cieľom je vrátenie daru v civilnom konaní. Súd pritom neskúmal rodinné pomery obvineného a poškodenej, ich dlhodobý konflikt kvôli dedičstvu po matke, ani závažnosť vyhrážky, ktorá mohla prameniť z narážky sestier na jeho manželku.

Vzhľadom na uvedené dovolateľ dovolaciemu súdu navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

K dovolaniu sa vyjadril okresný prokurátor, podľa ktorého bolo vykonané rozsiahle dokazovanie. Vykonanie znaleckého dokazovania dôveryhodnosti výpovedí poškodenej a svedka by bolo pritom právne irelevantné, nakoľko znalci by sa mohli vyjadriť len k dôveryhodnosti osôb, nie k ich výpovediam, ktorých hodnotenie je v vecou orgánov činných v trestnom konaní a súdov. Podľa prokurátora bolo dostatočným spôsobom preukázané, že skutok sa stal, je trestných činom a spáchal ho obvinený, preto dovolaciemu súdu navrhol dovolanie zamietnuť.

K dovolaniu sa vyjadrila aj poškodená P., ktorá súhlasila s vyjadrením súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným B. W. nie je dôvodné.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Prešove ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. Dovolanie bolo podané na Okresnom súde Prešov, t.j. v mieste uvedenom v ustanovení § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytykajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por. teda, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. obvinený nešpecifikoval, v čom spočíva nezákonnosť vykonaných dôkazov. Obvinený iba namietol nevykonanie znaleckého dokazovania k otázke dôveryhodnosti výpovedí poškodenej a svedkov a vyhodnotenie uskutočneného dokazovania.

Zo skutočnosti, že súd nevykonával všetky dôkazy, ktoré navrhol obvinený, prípadne, že vykonané dôkazy súd nevyhodnotil podľa jeho predstáv, však nemožno vyvodit' porušenie zákona a naplnenie niektorého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Je výlučne na úvahe súdu, ktoré dôkazy vykoná a tieto následne vyhodnotí podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Nakoľko obvinený neuviedol konkrétne skutočnosti majúce za následok nezákonnosť vykonaných dôkazov, a ani dovolací súd z predloženého spisu žiadne takéto pochybenie nezistil, dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. nie je daný.

Dovolateľ taktiež namietol nesprávne posúdenie skutku ako trestného činu nebezpečného vyhrážania.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Podľa citovaného ustanovenia môže byť dovolacím dôvodom len skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len potrebné vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací súd je preto viazaný zistením skutkového stavu veci, ako ho zistil a ustálil okresný súd. V predmetnej trestnej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený B. W. spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku prvostupňového súdu. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., zo spáchania ktorého bol obvinený uznaný vinným.

Na základe vyššie uvedeného možno zhrnúť, že dovolaním nie je možné primárne napádať skutkové okolnosti prípadu. Zákon v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. pripúšťa možnosť podania dovolania len v prípade, kedy na základe správne a úplne zisteného skutkového stavu veci bolo použité nesprávne právne posúdenie skutku alebo z dôvodu, že rozhodnutie bolo založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je daný.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného B. W. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.